

Schoppenvrouw

van
Aleksandr Sergevitsj Poesjkin
1799-1837

podiumbewerking van

Ingeborg Uijt den Bogaard

Beknopte inhoud:

Hermann, de jonge russische genie-officier van duitse afkomst verkeert graag temidden van kameraden die verwoede kaartspelers zijn. Zij spelen het in die tijd populaire "pharao" dat een gokspel is en berust op het raden van één goede kaart uit drie. Hermann speelt nooit, hij bepaalt zich tot toekijken. Niet het spel fascineert hem, maar het vele geld dat ermee verloren en gewonnen kan worden. Voorzichtig als hij is wil hij zijn bescheiden middelen niet in de waagschaal stellen.

Op zeker ogenblik hoort hij spreken over een oude gravin, de grootmoeder van een zijner kameraden, die het magische geheim kent van de drie winnende kaarten. Hij zoekt naar een mogelijkheid om met haar in contact te komen en deels door list, deels door het toeval daartoe in staat gesteld slaagt hij erin op zekere nacht tot in haar slaapvertrek door te dringen. De bizarre situatie van zijn bezoek aan een alom gerespecteerde oude dame in nachtjapon weerhoudt er hem niet van haar om het begeerde geheim te vragen. Na haar weigering probeert hij haar onder bedreiging van een pistool het antwoord te ontfoetselen. Dit is teveel voor haar, zij krijgt een hartaanval en overlijdt. Hermann verlaat in paniek het huis.

In zijn bijgelovigheid vreest hij haar wraak. Om haar in stilte vergiffenis te vragen gaat hij naar haar begrafenis. In de nacht na haar teraardebestelling verschijnt de oude dame in nachtkledij in zijn kamer en noemt hem de drie kaarten – drie, zeven en aas – op voorwaarde dat hij na het gebruik van dit geheim nooit meer zal spelen, waarna zij verdwijnt.

Tot grote verbazing van zijn vrienden doet hij de eerstvolgende speelavond geheel tegen zijn gewoonte in mee. Hij zet in op de 3, wint en vertrekt onmiddellijk. De volgende avond zet hij in op de 7 en wint weer. Ofschoon het de usance is door te spelen vertrekt hij opnieuw zonder uitstel. De derde avond zet hij zijn gehele bezit in op het aas.

Hij heeft de bank reeds grote schade berokkend en alle aanwezigen slaan het gebeuren vol spanning gade. Voor de derde keer klinkt zijn juichkreet: "Aas wint!" en hij draait de kaart waar al zijn geld op gestapeld ligt om – kijkt ernaar, begrijpt niet wat hij ziet: geen aas maar ... schoppenvrouw! Alles wat hij bezat is verloren. Hij loopt van tafel weg. De kaarten worden geschud, het spel gaat door.

Hermann is kort daarna krankzinnig geworden, hij werd opgenomen en bracht de rest van zijn leven door in een gesticht waar zijn geest in voortdurend gevecht was met aas en schoppenvrouw.

OVER POESJKIN:

Zoals al de prozaverhalen die hij schreef is ook SCHOPPENVROUW bedoeld om er zijn publiek een onderhoudende avond mee te bezorgen en ook hierbij hield hij zich aan de voorwaarden die hij zich als prozaschrijver gesteld had: een goed verhaal moet een sterke verhaallijn hebben, een efficiënt woordgebruik ('beknopt' is zijn eigen term) en een frappante ontknoping.

Het milieu waarin het verhaal zich afspeelt en alle daarin optredende personages worden kort en raak als door een sneltekenaar neergezet.

Poesjkin heeft nooit het geheim van de drie rijkmakende kaarten gekend, maar hij kende het geheim van suggestie als geen ander. Hij wist dat daardoor het principe van actieve participatie in werking treedt bij het publiek en de rijkdom van het verhaal aangevuld wordt in de verbeeldingswereld van de betrokken geraakte toehoorder.

Voor informatie en boekingen:

Ingeborg Uijt den Bogaard
Naarderstraat 11
1272 NG Huizen
Tel./Fax 035-5262550
ingeborgactrice@xs4all.nl
www.ingeborgactrice.nl

Tijdsduur: 95 minuten. Pauze na 55 minuten.